

„Fialo, toto vyřídíte v Bruselu.“ Průmyslník Juříček: Elektrinu vyrobíme za 1 Kč. Propouštění? Co firmy neříkají

parlamentnilisty.cz/arena/rozhovory/-Fialo-toto-vyridte-v-Bruselu-PrumyslNIK-Juricek-Elektrinu-vyrobime-za-1-Kc-Propousteni-Co-firmy-nerikaji-719614

07.11.2022 11:05 | Rozhovor

„Krátkodobé řešení, jak z této situace ven, zatím moc nevidím, jelikož nám zbývá asi pouze deset procent neprodaných kapacit. Přitom jsme v budoucnu schopni vyrábět pro náš vnitřní trh elektrickou energii i za korunu za kilowatthodinu. Podle Pavla Juříčka, majitele nadnárodní firmy Brano Group a.s., který byl i poslancem za hnutí ANO, bude nezbytné burzy opustit: „Vláda by měla v sobě najít odvahu a domluvit se na tom s ostatními zeměmi, aby si každý stát zvolil své národní řešení.“

Foto: archiv P.Juříček

Popisek: Pavel Juříček, předseda představenstva a generální ředitel Brano Group, a.s.

reklama

Jak si velké podniky podle vás nyní poradí s vysokými cenami energií? A jak hodnotíte kroky pětikoalice za současné energetické krize? Vláda, jak známo, zastropovala cenu elektřiny a plynu jen pro malé a střední podniky. A ohledně velkých firem stále čeká na rozhodnutí Bruselu...

Tak velké podniky si za současné situace s energetickou krizí samy určitě neporadí, když cena elektřiny nyní dosahuje okolo 400 až 500 eur za megawatthodinu. To je prostě smrtící a jen těžko se to dá ustát. Sice některé firmy mají ještě energie částečně zafixované, ale i tak to znamená velkou ztrátu konkurenceschopnosti vůči Evropě i prakticky celému světu. Já znám i ceny energií v Číně nebo v Turecku, které jsou určitě nižší. Jen pro zajímavost, v USA platí firmy jedenáct dolarů za megawattu plynu a třicet dolarů za megawattu elektřiny. Kdy jsem se tam bavil s místními podnikateli, tak se divili, co v té Evropě vlastně děláme, jestli jsme se náhodou všichni nezbláznili, když cenami energií ztrácíme veškerou konkurenceschopnost.

Bohužel naše vláda se bojí udělat jakékoliv samostatné rozhodnutí bez schválení z Bruselu. A tam nějaký rozumný verdikt, který by pomohl většině členských zemí v souvislosti s energetickou krizí, ani neočekávám. A pokud se v Praze k něčemu rozhodnou, bude to kompromis všech kompromisů vůči Evropské komisi. Prostě se nevyřeší příčinná souvislost té drahoty a ta není jen ve válce na Ukrajině. Narážím na to, že v Bruselu zrovna nefandí nějakým jiným moderním formám industrializace a zaměřili se, jak jsem už řekl na některé z konferencí, na občasné zdroje energie. Přitom u nás ve střední Evropě nemáme dobré podmínky pro to, abychom se spoléhali jen na fotovoltaické či větrné elektrárny. Například u nás v Hradci nad Moravicí máme 41 hodin osvitů za celý měsíc leden, tedy v období, kdy nejvíce energii potřebujete. Právě v zimě, kdy je té energie nejvíce potřeba, musíte mít ještě nějaký záložní zdroj v

zásobě, abyste mohl vůbec fungovat. Proto jsem hovořil o Green Dealu jako o občasných zdrojích energie a tento termín se pak chytil i v odborných kruzích.

Domníváte se, že členské státy Evropské unie budou schopné se domluvit na stropu energií i pro své velké firmy, když mnoho zemí má naprosto jiné podmínky. Například Španělsko a Portugalsko mají dodavatele z Afriky, a proto už mohly zastropovat ceny plynu, ze kterého se vyrábí elektrina. Proti tomuto kroku však vystupuje především Německo. Jak si myslíte, že to nakonec dopadne?

Myslím si, že nějaká rozumná dohoda pro všechny země v EU není možná. Například v těch státech, které jste zmínil, to není jen o lacinějším plynu, ale tam si s tou zelenou energií mohou opravdu dobře vypomáhat, protože jsou to přímořské regiony, kde u Atlantiku, ale i u dalších moří dost fouká a je tam i daleko více slunečního svitu. Větrné elektrárny mají smysl i v Polsku u Baltského moře, kde jsme s kolegy stavěli parky větrných elektráren, ale to jsou úplně jiné klimatické podmínky, než panují u nás, v české kotlině. Proto se domnívám, že k ucelené dohodě v EU nemůže dojít, jelikož téměř každá země má jiné přírodní podmínky.

Je také celkem úsměvné pozorovat některá rozhodnutí v EU. Německo je závislé na plynu a jeden den byl plyn na černém seznamu nechtěných komodit, ale na druhý den se najednou ocitl mezi zelenými energiemi. Což je důsledkem toho, jak zapracovala určitá lobby či vliv velkých zemí v EU. Místo toho, aby se v Bruselu rozhodovali na základě nějaké odborné matematicko-fyzikální analýzy, Evropská komise rozhoduje na přání nejvlivnějších hráčů v EU. A samozřejmě je tam i belgická a nizozemská lobby na dovoz zkapalněného plynu z USA, který je však několikrát dražší než zemní plyn. Prostě v Evropské unii existuje i řada různorodých zájmů, které půjde jen velmi těžko sjednotit.

Fotogalerie: - Podněsterské Bendery

Jak vůbec hodnotíte kroky Berlína, který chce svým velkým firmám poukázat až 200 miliard eur jako kompenzaci za energetickou krizi, což by znamenalo celkem zásadní narušení konkurenceschopnosti v Evropě, protože mnoho jiných států si takové dotace do svého průmyslu nemůže dovolit.

Německo k podobné podpoře svého průmyslu určitě přikročí, protože je po České republice druhým nejprůmyslovějším státem Evropy. Pro ilustraci, u nás dělá průmysl až 35 procent celkového hrubého domácího produktu (HDP). Berlín si pro domácí průmysl jistě vytvoří své vlastní podmínky, aby nezkolaboval a překonal všechny ty blázniviny, které si Brusel vymyslel. Je třeba si uvědomit, že Evropa se na znečištění CO₂ podílí pouhými dvanácti procenty, takže pokud nedojde k celosvětovému řešení ohledně produkce škodlivin, naše evropské snahy na zlepšení klimatu budou víceméně jalové.

Dále si je nutné uvědomit, že na stavbu větrníků je zapotřebí dost kvalitního kovu a také například polymerů, jež se celkem těžko recyklují, takže i výroba těchto zařízení pro zelenou energii je dost náročná a k čistotě životního prostředí zrovna moc nepřispívá. Problém je i s návratností, kdy podle oficiálního koeficientu v průběhu 25 let to dělá u fotovoltaiky a větrníků číslo jedna ku sedmi, ale například u vodních elektráren to vychází na jedna k stu, to znamená, že vodní elektrárny jsou mnohonásobně ziskovější. Mnohem efektivnější než větrníky a fotovoltaika, a to asi sedmkrát, jsou pak i jaderné elektrárny.

Podle vyjádření prezidenta Svazu průmyslu a dopravy ČR Jaroslava Hanáka hrozí tak velkým firmám v ČR kvůli vysokým cenám energií ztráta konkurenceschopnosti, masivní propouštění, a některým dokonce zánik, pokud stát nějakým způsobem nepomůže. Zastáváte podobný názor jako prezident Hanák?

To je všeobecně sdílený názor, který je i dost známý na veřejnosti a vyplynul z mnoha oficiálních jednání. Pokud se nenajde řešení ohledně cen energií, aby byl náš průmysl konkurenceschopný vůči světu, tak nás všechny ty negativní dopady, o kterých prezident Hanák mluvil, určitě čekají.

Psali jsme:

Kocmanová (Piráti): Rusko by po válce mělo být souzeno i za environmentální škody

Moravec neměl co dodat: Důchodová reforma znamená, že od státu dostanete méně

Zelení: Němci zavádějí jízdenku na vlaky, autobusy i MHD za 49 eur měsíčně

SFŽP: Norské fondy přináší 190 milionů korun na adaptační opatření a ochranu ovzduší

Jak to vůbec vypadá se zachováním konkurenceschopnosti ve vaší nadnárodní firmě, která má pobočky prakticky po celém světě? Nehrozí třeba v českých provozech také propouštění zaměstnanců?

Není to snadné, kupříkladu v porovnání s Čínou, kde je elektřina pro výrobu asi čtyřikrát lacinější, a co se týká plynu, Putin tam slíbil vystavět dva plynovody, ze kterých budou mít energii stejně levnou jako v USA, a tak bude mít Peking proti nám asi dvacetkrát lacinější energetické vstupy. Takže jak to může v naší republice dopadnout?

V Branu se zatím držíme, co se týká počtu zaměstnanců, ale ty negativní vlivy se už začínají projevovat. Za poslední půlrok vykazujeme provozní ztrátu, kterou zacelujeme z našich peněz různými finančními operacemi, a to patříme v České republice v

Z

oblasti automobilového průmyslu k absolutní špičce. Jak to tedy může vypadat u firem, které v minulosti nebyly tak úspěšné jako naše společnost? Proto si myslím, že se to v blízké budoucnosti projeví i v personální politice. Problémy s propouštěním má už řada firem, které ale o tom nechtějí mluvit, protože to může mít negativní vliv na jejich další byznys. I když ty energeticky náročnější provozy, jako pekařství či slévárny, už o propouštění či uzavření firmy otevřeně hovoří i na veřejnosti. Redukce zaměstnanců už u řady firem běží. Některé podniky sice ještě čekají na vyjádření Bruselu ohledně energií, ale to je takové čekání na Godota, tedy nikdy žádné přijatelné rozhodnutí odtud nepřijde.

Co by podle vás v současné krizové době českým firmám nejvíce pomohlo? Existuje vůbec cesta, jak z této těžké situace nějak elegantně vybruslit? Řada lidí na sociálních sítích se třeba pozastavuje nad faktem, že ČR je významným vývozcem el. energie, kterou si ale pak nakupuje zpět za mnohem vyšší ceny, než prodává...

To je problém, o kterém jsem v minulosti vícekrát hovořil. Prognóza však není vůbec lichotivá, protože všichni tři naši velcí hráči v energetickém byznysu prodali své kapacity přes burzy do roku 2024. Tedy krátkodobé řešení, jak z této situace ven, zatím moc nevidím, jelikož nám zbývá asi pouze deset procent neprodaných kapacit. Přitom jsme v budoucnu schopni vyrábět pro náš vnitřní trh elektrickou energii i za korunu za kilowatthodinu.

Vláda by měla v sobě najít odvalu a domluvit se na tom s ostatními zeměmi, aby si každý stát zvolil své národní řešení. Bude prostě nezbytné burzy opustit. V současné době je také nutné regulovat všechny finanční položky až ke konečné ceně energií od distributora. Jiné řešení nevidím, protože všichni jsme nedávno zažili tu katastrofální situaci, kdy všechny burzy s cenami energií prakticky zkolabovaly. Je to sice poněkud divné v tržní ekonomice, ale když trh s cenami energií zkrachuje, musí se přece najít jiné řešení.

Česká vláda je jistě nyní v nelehké situaci, a ve svém rozpočtu na příští rok nás proto horentně zadlužila. Nicméně v této souvislosti potom nelze pochopit návrh poslance Bendy z ODS, jehož měl dokonce podpořit i ministr financí Stanjura, který doporučoval za této krizové situace snížit daň provozovatelům hazardních her, čímž by přišla republika o stamiliony korun v rozpočtu. Nebylo by vhodnější tuto daň ponechat a podpořit raději určitým způsobem český průmysl?

Domnívám se, že tento problém se už vyřešil a ta zmíněná daň zůstane ve stejné výši, jak fungovala. Šlo jen o pozměňovací návrh poslance Marka Bendy z ODS, který ji navrhl snížit na 23 procent, ale návrh neprošel ani v pětikoalici, takže by to mohlo být v pořádku.

Co se týká celého státního rozpočtu, je jasné, že by se měla udělat revize na straně výdajů. To však je problém snad deseti posledních let. Úřednický aparát musí prostě zeštíhlet od těch nejvyšších až do spodních pater státní správy, což by mohlo přinést značnou úsporu v miliardách korun. Měla by se také rozšiřovat příjmová strana rozpočtu, i když dnes má vláda díky inflaci ohromné zisky z DPH, a stejně ten strukturální deficit nijak neřeší, čímž se neliší od těch vlád předchozích. Velmi se divím, že v nynější krizové době není vláda schopná více utáhnout opasek, a ještě si politici horentně navyšují platy, což je vůči veřejnosti, která musí dnes hodně šetřit, dost necitlivé. To by řádný hospodář ani většina podnikatelů nikdy neudělali. No, ale oni vládnou v pětikoalici, kde se musejí mezi sebou nějak vzájemně obhospodařit, aby ten spolek dál vydržel. Tento názor zastává řada podnikatelů i dalších rozumných lidí, protože je to naprosto neobhajitelný krok.

Líbil se Vám tento článek?

Nezávislost naší redakce můžete podpořit peněžitým darem v jakékoliv výši bankovním převodem na účet:

123 - 4175230287/0100

QR kód obsahuje údaje k platbě, výši částky si určete sami.

Redakci PL můžete podpořit i zakoupením předplatného. Předplatitelům nezobrazujeme reklamy.

Jste politik? Zveřejněte bez redakčních úprav vše, co chcete. Zaregistrujte se ZDE.

Jste čtenář a chcete komunikovat se svými zastupiteli? Zaregistrujte se ZDE.

reklama

Článek obsahuje štítky

Evropská komise , krize , ANO , Juříček , Branco

autor: **Jan Štěpán**

Mgr. Adéla Šípová byl položen dotaz

dluhy v manželství

Za dluhy v manželství nesou odpovědnost oba, ale třeba půjčku si jeden může vzít úplně bez vědomí druhého. Nemělo by se toto změnit? Proč třeba v souvislosti s nějakou vyšší půjčkou není třeba souhlas obou?

Odpověď na tento dotaz zajímá celkem čtenářů:

Další články z rubriky

21:23 Paroubek: Demontrace chvílkařů? Tisíce Ukrajinců. Koho na Hrad? Babiše, pokud...

„Lidé se přestali bát. A je to už vidět i na sociálních sítích, kde ty diskuse jsou ve vztahu k vlád...“